

νά πράξει, ἀπεσύρθη νομίμως, μὴ δεχθεὶς ἄλλο καθήκον εἰμὴ τοῦ ἀντιπροσώπου. Ἐνεκα τούτου διετήρησεν ἀσφαλέστερον συμπαθείας τῶν τιμίων καὶ σταθερῶν δημοκρατῶν καὶ μένει Γαλλίᾳ ὁ ἀξίος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας.

Αἱ ὕβρεις καὶ αἱ συκοφανταὶ δὲν τῷ ἔλειψαν. Ἡ μοναρχία μερὶς, ἥτις ἔδειξε δειλίαν διαρκούντος τοῦ πολέμου καὶ πρὸς τὸν ἠρωϊκὸν δημογέρτην εἶχε τοσοῦτον νά παλαίση, τὸν μισοῦσιν τὸν καταδιώκει ματαίως διὰ τῆς ὀργῆς αὐτῆς.

Ὁ κ. Γαμβέττας μένει ἀπαθὴς καὶ ἀκλόνητος, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἥτοι τὴν δημοκρατικὴν ἀναγέννησιν καὶ περιρραφίαν τῶν τῶν ἀσχυμοσύνας, ὧν ἔνοχος γίγνεται μικρὰ μερὶς τοῦ τύπου.

Ὁ κ. Α. Γαμβέττας ἐπεδόθη ἑνωρὶς εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ καίου καὶ ἀνέπτυξε ζῆλον ἀκάματον. Ἡκιστα εὐνοηθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης, ἠναγκάσθη ὡς ἐκ τούτου νά ἐργασθῆ περισσότερον, πρὸς τὸ σθεῖς εἰς τοὺς εὐτελεῖς πόρους τοῦ τὸ προῖον ἔργων τινῶν δημοσιογραφίας.

Μέχρι τοῦ 1868 μόλις ἦτο γνωστός εἰς τάξιν τινὰ τοῦ παρισινοῦ λαοῦ, εἰς δικηγόρους, καλλιτέχνας, καὶ ἐφημεριογράφους.

Κατὰ τὰς εὐκαιρίας, ἃς τῷ ἄφινεν ἡ σπουδὴ τῆς νομιματικῆς ἐπεδίδοτο εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ὀραίων τεχνῶν καὶ ἐργαστῶν ἀξιολόγον πραγματεῖαν περὶ καλλιτεχνίας εἰς τινὰ τῶν τῆς ἐπιπέδου χῆς ἐκείνης ἐφημερίδων.

Ἐγγραφεὶς εἰς τὸ δικηγορικὸν σῶμα κατὰ τὸ ἔτος 1859, ἐφίνοτο ἀμέσως περίφημος μεταξὺ τῶν νέων δικηγόρων, καὶ πρὸς τὸ στοιχίσθη ἐντὸς ὀλίγου ὑπὸ πολλῶν.

Τὸν δὲ πολιτικὸν ἄνδρα, μόνον τινὲς νέοι καὶ ἐνθερμοὶ ἐφημεριογράφοι εἶχον προμαντεύσει.

Τὸ ὑπουργεῖον Πινάρ τῷ παρέσχε λαμπρὰν καὶ ὀριστικὴν πρὸς τὰς στασιν ὅπως ἀποκαλυφθῆ. Προέκειτο περὶ τῶν ταραχῶν τοῦ κομμουνιστοῦ Montmartre. Ἀπήγγειλε τότε σφοδρὸν λόγον, πλὴν ἀναθεμάτων, κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τῆς 2 Δεκεμβρίου καὶ τῶν αὐτοργῶν αὐτοῦ. Ἡ ἐφημερίς «Ἐξέγερσις» (Reveil), ἦν τὸ πρῶτον τὸν εὐτόλμως ὑπερήσπισε, κατεδικάσθη φυσικῶς μετὰ μεγίστην